

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

A német császár Bécsben.

Kézdi-Vásárhely, 1888. okt. 9.

A németek ifju, lelkes császárájának, mint minden ifju embernek, magasra törő vágyai lévén, már korábban elhatározott szándéka volt, hogy személyesen meglátogassa szövetséges társait, ekként bizalmas együttlétben megerősíti a szent baráti frigyét, melyet még dicső elődei megteremtettek volt. A német császár, mint a béke fejedelme, szeretné kiegyenlíteni s egymással kiegyeztetni mind amaz ellentéteket, melyek jelenleg a nagyhatalmasságok között fennállanak s mint ilyenek a népek kedélyét felizgatják. Meglátogatta tehát legelőbb is közeli rokonát, a

minden oroszok csárját, a hol mint uralkodót és mint rokont kitüntető szíveséggel fogadták, de a nemzetközi politikára vonatkozólag a legszigorubb tartózkodást tanusította vele szemben a császár. Semmiféle kívánságokat sem juttatott kifejezésre a császár s így a szövetséges hatalmaknak nem kell azon fáradozniok, hogy politikájukat a császárral összhangba hozzák.

Majd a svéd és dán királyokat, utóbb a német fejedelmeket látogatta meg az ifju császár s e hó 3-án Bécsbe jött, mint dicsőségesen uralkodó királyunk vendége. Mondanunk sem kell, hogy a fogadtatás minden tekintetben méltó volt az ifju császárhoz, méltó ama fogadásokhoz, melyben őt más helyeken részesítették. Sőt azt mondhatjuk, hogy melegségben, közvetlenségben, bizalmas, testvéries együttlétben fölül is multa többi látogatásait. Hiszen csak az a négy pohárköszöntő, melyet a két uralkodó az udvari ebéden elhangoztatott, fényesen igazolja, hogy Bécsben nem csak az uralkodók udvarias találkozási ténye történt meg, hanem közelebb jöttek a szívek érzelmei egymáshoz s külsőleg is kifejezést adtak annak, hogy a megköthött szövetség elválaszthatatlan!

És mi ebben látjuk legnagyobb erkölcsi hasznát a német császár bécsi látogatásának. Meg van pecsételve, meg van szilárdítva ezáltal a hármass szövetség: az európai békének e hatalmas támasza.

„Belső örömemnek és köszönetemnek adok kifejezést, hogy szerencsés vagyok Ő felségét Vilmos császárt körünkben üdvözölhetni. A szívélyes, hű, felbonthatatlan barátság és szövetség érzelmeivel, mely minden népeink javára egyesít, izsom császári vendégünk egészségére.“ Ezek voltak királyunk üdvözlő szavai.

„Nem mint idegen jöttem ide — mondá Vilmos császár — hanem felséged kegye által már évek óta kitüntetve, istenben boldogult nagyatyám szent hagyományát követve. Kipróbált és törhetetlen barátság érzelmével izsom mélyen tisztelt szövetséges társamért, Ő felsége Ausztria császára s Magyarország királyáért!“

Lehet-e ily mély értelmű nyílt kijelentések után kételkedni abban, hogy az európai béke áldásainak biztosítására kötött hármass szövetség elég erős? Balgaság lenne. S épen azért tartjuk mi oly kiválóan fontosnak és következményeiben világtörténeti jelentőségűnek a német császár bécsi látogatását, mert általa tiszta világításba lett helyezve a szövetség célja: Európa békéjének megóvása. S mert meggyőződünk, hogy Németország és Ausztria-Magyarország között olyannyira igaz, őszinte és erős a kölcsönös szerződés, hogy nincs többé szükség kettőjük közt politikai magyarázatokra, a jogok fejtegetésére.

Bécsből Rómába megy a német császár Umberto király és a pápa látogatására. Jól

A „Székelyföld“ tárczája.

A jó szivekről.

(A „Jó szív“ javára okt. 6-án a közdivasárhelyi jótékony négyelet által rendezett zártkörű társas estélyen felolvasta Dobay János.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Sajnálattal kell bejelentnem, hogy Nagy Gyula m. kir. erdőfelügyelő úr közbejött akadályok miatt felolvasását nem tarthatta meg. Nekem tehát azon igen nehéz feladat jutott, hogy őt pótoljam. Hogy fog-e ez — habár részben is — sikerülni, nem tudom, de az esetleges hiányokért ne engem, hanem a közbejött akadályokat méltóztassék vádolni.

Tisztelt hallgatóság!

Életemben ezer okom volt a női „jó szív“-eket áldani és átkozni is, de mindig hódolattal hajoltam meg azon jó szívek előtt, kik a szenvedő emberiség boldogítását tűzték ki célul maguk elé.

Alig hangzott fel az a nagy jajkiáltás, melyet az elemi csapások által okozott nyomor sajtolt ki magyar testvéreink kebeléből, s már országunk szívében, a fővárosban, tömörülni kezdettek nagy-lelkű miniszterelnöknénk vezetése alatt a jószívű hölgyek, hogy segítsenek az árvizkárosultakon. Talán nem szükséges leírnom azon fényes ünnepségeket, miket a „Jó szív“ a múlt nyáron rendezett, s csupán az eredményt kell konstatálnom,

hogy eddig közel másfél százezer forint gyűlt be a „Jó szív“ egyesület pénztárába.

Az a lelkes mozgalom, mely a fővárosban megindult, nem hagyhatta érintetlenül a vidéki jószívű hölgyeket sem. Az ország minden részében melegen karolták fel az emberbaráti szeretet jó ügyét, adakoztak s multságokat rendeztek, s hogy a sok fáradság nem ment kárba, mutatja az eredmény.

A „Jó szív“ eszméje elhatott hozzánk is, s mi is összegyűltünk, hogy meghozzuk áldozatunkat az emberbaráti szeretet oltárára; én tehát nem tudok ellenállani a vágyamnak, hogy ne üdvözöljem a megjelent jó szíveket azon meleg érdeklődésért, melyet ügyünk iránt tanusítani kegyesek voltak. Ezeknek előrebocsátása után engedjék meg, hogy a női jó szivekről szerzett tapasztalataimat mondjam el, mert azt hiszem, hogy a „Jó szív“ estélyén legilletékesebb a szivekről és azok cselekvényeiről beszélni.

Tehát kezdjük a legelejen.

A női szívekben a gyermekévekben a legelső érzemény a tetszvágy. Még azon korban, midőn a gyermekleányka annyira öntudatlan, hogy minden megbotránkozás nélkül felül a bácsik ölébe s egész természetesen találja a bajuszokba belekapaszkodni, — még azon korban is megtaláljuk a legnagyobb résznél a tetszvágyat. Egy-egy fényes holmi, egy-egy ékes kis ruha egészen boldoggá teszi, azt szívesen mutogatja, s boldog, ha valaki dicséri. Mintha csak érezné, hogy a nőnek

hatalma és fegyvere azon varázsban rejlik, melyet a női szépség és báj a férfi-szívekre gyakorol. A gyermeki szívből a fájdalom, bánat, harag, remény, szerelem, szóval minden más érzemény ismeretlen, de a tetszvágy, az már a szenge korban megvan és megmarad mind örökkön örökké.

Az évek mulnak, a gyermekből hajdon lesz s a szív is átalakul. Ah, ki tudná leírni azon érzéseket, melyek ilyenkor a női szívet eltöltik! A remény, vágy, titkos epkedés és édes szerelem váltakoznak egymással; minden érzés s minden indulat roham ujjabb báj kölesönöz a nőnek. Ez a szív legérdekesebb korszaka. Minden nap egy-egy új érzésre tanítja, míg végre a mindenható szerelem minden más egyebet kizárva, egyedüli birtokosa marad a szívnak, és ilyenkor a női szív a legnemesebb s a nő maga a legtökéletesebb, mert a szerelmes nő inkább angyal, mint ember. Ha a leányka szeret, csupán csak szeretni tud s minden más érzemény ki van zárva. A szerető nő tud hős lenni, ha kell; feláldozza magát, mint egy mátyr; lemond és megbocsát; nem ismer gyűlöletet, irigységet, s bármily mostoha körülmények között igaz és jó, mert szívében csupán csak egyetlen érzemény honol: a szerelem, mely felemel és megmehesít. Önök, tisztelt uraim, már látták szerelmes nőt, s ha látták, bizonyára igazat adnak nekem. Mi férfiak nagy önteltségünkben minden szépet és jót a magunk számára szeretnénk elkaparítani, de azért ha igazságosak akarunk lenni,

fog esni a látogatás a harmadik szövetségesnek is s boldog lesz az olasz nép, midőn a béke fátylájával kezében üdvözölheti körében a béke egyik erős oszlopát! Kísérje oda is a szövetséges nemzetek hű népeinek szerencse-kívánata!

(P. V.)

Az országgyűlés teendői.

Az országgyűlés tudvalevőleg e hó 15-re van egybehíva, de miután királyi leirat által napoltattott el, lehet, hogy a képviselőház első ülését csak szept. 17-én, fogja tartani, mint a Bud. Corr. írja.

A miniszterelnök szándéka már az első ülésben négy nagypontosságu, államháztartásunkra nagyban kiható előterjesztést nyújtani be. Az első az 1888-ki költségvetésről, a második az italmérési jogról, a harmadik a regále megváltásáról és a negyedik a pénzügyi igazgatás rendezéséről szóló törvényjavaslat.

A jövő évi költségvetés kiadási részében, kivéve az államadóssági kamatokat, ugyanazon keretben mozog, mint az idei költségvetés; a hol, főképp a rendkívüli költségvetésben, megtakarítás lehetséges volt, a kormány előterjesztésében azt keresztül is vitte. A bevételek tetemes többletet mutatnak fel, úgy, hogy a mérleg teljesen meg fog felelni a miniszterelnök által annak idején tett ama nyilatkozatnak, hogy az 1889-ki költségvetés csak nagyon csekély deficitet fog felmutatni.

Az italmérési jogról és az ezzel kapcsolatban álló regále-megváltásról szóló törvényjavaslat annak idején, mikor az enquete-tárgyalások folytak, teljes szövegükben már publikálva lettek, azóta pedig nagyobb változáson nem mentek át. Csakis az a százalékszám, mely a meghatározandó összegből kezelési költség czimén lesz levonandó, nincs még véglegesen megállapítva.

Rendkívüli jelentőségű ama terjedelmes törvényjavaslat is, mely a pénzügyi közigazgatás reformját öleli fel. Közponositva lesz e javaslat értelmében a pénzügyminiszterium összes közvegeinek és kirendeltségeinek teendője meggyökös, kerületenkint egy-egy hivatalban. Véget fog vetni ez a törvény amaz anomáliának, hogy az adókievető és adóbeszedő, a díj- és illetékkiszabási hivatalok, a pénzügyi adminisztrációnak egyéb közvegei mind külön-külön intézkedtek, úgy, hogy a felek gyakran tényleg nem tudták, mennyi tulajdonképen az állam iránti adókötelezettségüknek összege. Ez, a miniszteriumra nagy szervezési munkát rozó reform kezdetben sem fogja

az állam terheit szaporítani, de idővel még az állami költségek tetemes redukciója is lehetséges lesz ezen a czimen.

Mivel a képviselőház pénzügyi bizottsága a jövő évi állami költségvetés tárgyalásával minden esetre hosszabb ideig lesz elfoglalva, valószínű, hogy a regále megváltásáról és az italmérési jogról szóló törvényjavaslat tárgyalására, mivel a kormány azokat már 1889. január 1-jével akarja életbeléptetni, egy külön bizottság lesz kiküldendő, úgy, hogy e törvényjavaslatok, mielőtt a bizottság jelentését beterjeszti, esetleg a véderőről és a honvédségről szóló törvényjavaslatok letárgyalása után napirendre lesznek tűzhetők.

A pénzügyi igazgatás rendezéséről szóló törvényjavaslat is oly sürgős, hogy annak letárgyalása még ez évben kívánatos. Ezen, valamint több más miniszteriumok által beterjesztendő, fontosabb törvényjavaslatok tárgyalásának ideje különben attól függ, mennyi ideig fog a költségvetési vita elhúzódni.

A regále megváltásáról szóló törvény, ha a jövő év elején életbe is fog lépni, még nem jelenti azt, hogy ama nagy pénzügyi művelet is, mely a megváltással jár, a közel jövőben keresztül lesz viendő. Addig is, míg az egyes megváltási összegek meg nem lesznek állapítva, ez pedig a törvények életbeléptetéstől számítva, a legjobb esetben hat hónapot fog igénybe venni, pénzügyi műveletről szó sem lehet, úgy, hogy a regále-kötvények értékesítése csak a jövő évben várható, a mikor az állam a megváltást tényleg eszközli, már csak azért is, hogy kamatvesztést ne szenvedjen.

SZEMLE.

Vilmos császár Bécsből, hol négy napig élvezte uralkodónk szívélyes vendégszeretetét, a legszebb emlékekkel s a legkellemesebb benyomással szombaton távozott el. Uralkodónk a magas vendéget elkísérte Mürzstegbe, hol nagy udvari vadászatok rendezettek, melyekben részt vett Vilmos császár is. Mürzstegből a német császár az uti program szerint ma (szertán) utazott el Rómába, hol szintén nagymérvű előkészületek tettek, hogy a fogadtatást minél fényesebbé tegyék. Az olasz főváros már is igen élénk. Százötvenezerre becsülik az idegenek számát, kik a német császár látogatása alkalmából rendezendő ünnepekre Rómába fognak menni. Bizonyosnak mondják, hogy Vilmos császár e hó 12-én a Vatikánban is látogatást fog tenni. — Mint a „Kreuzzeitung“-nak Londonból jelentik, egy amerikai távirat figyelmeztette az olasz rendőrséget, hogy Vilmos császár római tartózkodása alatt jól vigyázzon, minthogy a newyorki anarchisták e pillanatban felettébb gyanus erélyt fejtenek ki.

mindig az az elragadó, kedves lény marad, a ki szerelmes leány korában volt.

A női szívet, ez a csodálatos labirinth, a szeretetnek kiapadhatatlan forrása, mely kiterjed nem csak közvetlen környezetére, hanem az egész emberiségre. Egy szerető nő boldogítja férjét, örangyala gyermekeinek, s e mellett szívében mindig akad egy kis hely az emberbaráti szeretet és könyörületesség számára, mely őt arra ösztönzi, hogy mindenkit boldoggá tegyen, s higgyék el nekem, hogy csak az tud igazán résztvevő, könyörületos lenni, ki maga is egészen holdog. A női szív tehát igazán jó akkor lesz, ha a szeretet nemesítő befolyása alatt áll. Ebből én — becses engedelmeikkel — azon következtetést vagyok bátor levonni, hogy a jelenlevő jó szívek mindnyájan érezték már azt a nemes, boldogító érzeményt, mit szerelmeknek szoktak nevezni, s ezért én mindnyájuknak őszintén gratulálok.

Nem célozom, tisztelt hallgatóság, ezuttal a szerelem labirinthusába belebocsátkozni, mert már a népdal szerint is a szerelem sötét verem, s nem szeretnék oly kérdés eldöntésébe fogni, mely, dacára ezer költő és száz annyi tudós s még több lélekbuvár s legtöbb dilettans oskodikásainak, egy megfajthatatlan örök titok marad, — én csupán azon tétel igazságának bebizonyítására szorítkozom, hogy egy nőt igazán nemessé és nagygyá csak a mindenható, örök szeretet tehet. Ez az

Az ő Felsége által megleczkéztetett Strossmayer püspök általólág táviratot intézett a pápához, melyben furcsa módon indokolja magatartását. A sok badarság közül, melyek táviratában foglaltnak, érdekes lesz megemlítenünk, hogy mivel igyekszik mentegetni „állítólag hazafiatlan“ cselekedeteit. „Ugyan már évek óta behatóan foglalkozom milliónyi nemkatholikus szláv testvéreim hitvallásával, — mondja Strossmayer — de örvendetes büszkeséggel vallhatom ma be, csak azért, hogy a katolikus szentegyház karjaiba vezessem őket.“ „Kivánsiák vagyunk rá, vajjon mit szólnak ehhez maguk az oroszok. Érdekes ez is: „A magyarok politikai célját képezi teljes elnyomtatása szláv testvéreimnek.“ Hogy olvasóink fogalmat alkothassanak maguknak a távirat tartalmáról, megemlítjük még, hogy a püspök ő Felséget mindig csak mint eszszárt emlegeti, királyról nem tesz említést sehol. Ha hiteles a táviratnak a lapok által közölt szövege, — a mi még nincs teljesen eldöntve — úgy nyilvánvaló, hogy Strossmayer a pápát félre akarja vezetni. De ez aligha fog neki sikerülni.

Bulgária ismét nyugtalanító elem kezd lenni az immár nyugodtabbá és biztosabbá vált európai helyzetben. Oroszország, bár látszólag csendesen viselte magát, pillanatra sem szünt meg izgatni nemcsak Bulgáriában, hanem Macedóniában is. Nelidov orosz nagykövet a „Times“ hire szerint arra ösztökéli a portát, hogy a macedóniai bolgároknak ne engedjen községi jogokat, míg viszont Macedóniában az orosz ágensek fáradszítják a nép elégedetlenségét. De mi több, az oroszok minden lehető megtesznek a bolgár klerusnak a bolgár kormány ellen való föllázítására, a miért ez a portától semminemű engedményt sem tud kicsikarni. Mindezek a fondorlatok meghusitják azt a reményt, hogy a macedon kérdés békésen lesz megoldható. Egyedül a porta oldhatná meg, ámde a szultán nagyobb orosz befolyás alatt áll, már pedig a kérdés békés megoldása ellenkeznék Oroszország érdekeivel.

Október 6-ika Kolozsvártt.

Hazudnak, kik azt mondják, hogy nincs többé nemzeti lelkesülés, hogy kihalt már a hazaszeretet érzete az emberi szivekből s helyét rut haszonlesés, hűségéből eredő hazafiaszkodás foglalta volna el. Szép példával ezalolta meg ez állítást a kolozsvári egyetemi ifjúság, midőn okt. 6-ikát a nap szentségéhez méltó kegyelettel ülte meg.

Méltán nevezetn e napot szent napnak, a haza „nagy péntekéne k“, mert most 89 éve e napon oltották ki a szabadság eszméje apostolainak életfátyait, mert e napon lett keresztrefeszítve a független Magyarország. Tehát illő is e napot megünnepelni.

Napokkal ezelőtt plakátok hirdették e nap ünnepélyességét. A következő tartalmas sorok hirdették, hogy még él a kegyelet a nemzet mártýrjai iránt:

„Polgártársak! A szabadság igéje él; negyven éve, hogy Messiások hirdették... Az ige győzött,

meg kell adnunk, hogy egy szerelmes férfi sohasem képes oly nagyszerű, fenséges tettekre, mint egy szerető nő.

Az évek — vagy mondjuk, hónapok — ismét mulnak, a hajadonból asszony lesz s e lépés ismét a szívnek egy jelentékeny átalakulását jelenti, vagyis, helyesebben, a női szív a férjhezmenetel után veszi fel valóságos jellegét. A milyen bizonyosan mondhatjuk, hogy minden szerelmes hajadon angyal, ép oly bizonyosan állithatjuk, hogy sok ilyen angyalból láttunk rövid idő alatt ördögöt kifejlődni. És ennek igen természetes magyarázata van. A mig a nő szeret, ezen érzés feltétlenül uralja a szívet, s a tisztá szerelem mindig nemes és fenséges, de ha a szerelem kihűlt, azok az érzések kerülnek felszínre, melyek a női szívben inkább ki vannak fejlődve. Ha nem sérteném a tisztelt hölgyközönséget, kimondanám, hogy én bizony nem egy példát láttam arra, hogy a legszelidebb, legszemérmesebb hajadonokból olyan perlekedő, mérges, házsártos asszonykák lettek, hogy akárhányszor bámulva kérdeztem magamban, hogy ez a perlekedő száj tudott-e egykor oly elbájolóan, oly nyájasan mosolyogni, ezt a haragban égő arcot aranyozta-e meg a szépmérmes pirulás biborfényé; s ezek a villogó szemek ragyogtak-e egykor oly szende fényben; szóval a házasság a női szívekre egy nagy iskola, melyből egészen megváltozva, átalakulva kerül ki, hanem az a nő, ki házasságában boldog, az

ézés képesíti a nőt, hogy hivatását a családban és társadalomban betöltse. A szeretet adott életet a „Jó szív“ egyesületnek, mely egy országrész nyomorát akarja gyógyítani, a szeretet vezérelte a kézdívárshelyi jótékony nőegyesületet, hogy az országosan megindult mozgalomban részt vegyen, s végre a szeretet hozott mindnyájunkat össze, hogy tehetségeink szerint áldozzunk ember-társaink szenvedésének enyhítésére; mert vannak, tisztelt hallgatóság, országos szerencsétlenségek, midőn sem az államkormányzat, sem a hatóságok nem segíthetnek s melyeknek orvoslására egyedül a társadalom van hivatva. A társadalom szíve: a nő, könyörületre indul, felveszi a szerencsétlenek ügyét, mozgalmat indít, biztat, áldoz és fárad, a fillérekéből százezreket gyűjt, és kész a segítség.

A kézdívárshelyi hölgykoszoru megtette kötelességét. Legyenek tehát úgy a kezdeményező nőgyelet, miut a megjelent jó szívek üdvözölve a jótékony és emberbaráti szeretet mezején! Kivánom, hogy az a keresztényi szeretet, mely a mai estélyt létrehozta, legyen állandó.

Ezeknek elmondása után még csak annyit kívánok megjegyezni, hogy én ezen felolvasó-asztal mellől sokszor és sokat csipkelőztem női hallgatóimmal s talán nem egyet meg is bántottam; kérem tehát mai felolvasóamat javamra írni. Szívesen elismertem a női szív jóságát, tehát nyilvánosan látható, hogy a javulás útján vagyok, s ígérem, hogy azon is maradok. Ajánlom tehát magamat hallgatóság kegyeibe!

gyújtott, lelkesített. A magyar Kalvarián kilencz bitófa helye... Martyrhálál, nagy idő ébredése hív emlékezésre. Ünnepelejtetek velünk!"

S a közönség, főleg az egyetemi ifjúság, kegyeles érzettel, hazafias bánattal ment szombaton az egyetemi templomba, hol Dániel Joachim kegyesrendi házfőnök celebrálása mellett nagy gyászmise tartatott.

Innen a belfarkasutcai református templomba vonult a közönség, melynek sorai közt a szabadságharc nem egy bajnokát láttuk. A ref. templomban Herepei K. ev. ref. lelkész a meghatottság hangján emlékezett meg a 13 vértanúról.

Délután négy órakor a redoute nagytermét, az alkalmatlan sűrű eső daczára, nagy közönség töltötte meg.

A program első pontját, a gyászdalt, a kolozsvári dalkör adta elő. Ezután Adam Endre egyet. hallgató lépett az emelvényre s dr. Szász Béla egyet. tanárnak különösen az ünnepélyre irt ódai lendületű költeményét szavalta nagy hatással. Szerző és szavaló zajos tapsokkal lettek jutalmazva.

Lengyel Sándor e. h. alkalmi felolvasást tartott, melyben az ifjui lelkesülés nagy mérvben nyilatkozott. Érdekes volt felolvasását a 13 vértanu utolsó óráira vonatkozó epizodok. Tompa Camill Petőfi „1848” cz. költeményét szavalta. Az ünnepélyt a kolozsvári dalkör által előadott Hymnus zárta be. Tapsokban nem volt hiány.

El még a lelkesülés az ifju szívekben; csak adja az Isten, hogy e lelkesülés ne legyen lidércszény, hanem örökké égő Vestatüz maradjon. Hth.

T a n ü g y.

Tájékoztató a szülőknek.

A helybeli községi elemi fiúiskolában a folyó 1888—9-ik iskolai évben a róm. kath. fiúk hitoktatásban nem részesülhettek, mivel Kiss Gyula hitoktató ur a tanulók hitoktatását azon feltételhez kötötte, hogy menjenek a kantai gymnasium helyiségébe. De mivel a vall. és közokt. miniszterium világosan elrendelte, hogy a különböző felekezetek hitoktatói a hittan tanítása végett a közs. iskolai helyiségben kötelesek megjelenni, ennél fogva a közs. fiúiskolába járó, róm. kath. vallású tanulókat nem lehetett s a miniszteri rendelet szem előtt tartásával nem is volt szabad arra utasítani, hogy azok hittan-tanulás végett idegen helyiségbe menjenek. Azonban iskolaszékünk a tanfelügyelőségnek s a tanfelügyelő ur a kerületi főesperes urnál már megtették a szükséges lépéseket, s így remélhető, hogy a róm. kath. hitoktatásra nézve is iskolánkban mielőbb helyre fog állani a törvényszerű állapot.

Kézdi-Vásárhely, 1888. okt. 9-én.

Kovács István,
isk.-sz. elnök.

M. Székely János,
isk.-sz. jegyző.

Levelezés.

Kézdi-Vásárhely, 1888. okt. 9.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapja 80 ik számában megírtam volt azt a szomorú tény, hogy „a kézdívásárhelyi községi fiúiskolában ez iskolai évben még nem tanítottak a r. kath. növendékeknek vallástant”. Kiss Gyula hitoktató ur jónak látta erre azt válaszolni, hogy: „Van a ki, de nincsen a kiket tanítson”; s hogy „tanukkal tudja bebizonyítani, hogy ő a róm. kath. főelemi (!) iskolában várakozott a községi iskola növendékeire a vallásoktatásra kitűzött órákban. A községi iskolába felmenni nem tartozik.”

Kiss Gyula ur e válaszával a szülőket szándékozott félrevezetni. Azért kötelességemnek tartom reá röviden válaszolni.

Ismételtel kijelentem, hogy ma sincs a ki a községi fiúiskolában vallástant tanítson; Kiss Gyula ur kötelességét nem akarván tudni, máig (okt. 9-ig) sem jött föl a községi fiúiskolába tanítani. Pedig jól tudja, hogy a népoktatási törvény végrehajtása tárgyában 1877. aug. 26-án 21,678. sz. alatt kiadott miniszteri rendelet határozottan kimondja, hogy: „A községi iskolában a különböző felekezetű vallástanítók az órárendben, a számukra kijelölt időben kötelesek megjelenni a hit- és erkölcsoktatók a kiszabott időben tanítani.”

Ez elég világosan van kimondva, nem kell hozzá kommentár. Aztán meg hogy felettes hatósága is ekként rendelkezett a hitoktató urnak, arról is meg vagyok győződve.

Tartozik tehát Kiss Gyula ur följárni a községi iskolába;

1-ször, mert a törvény úgy rendeli;

2-ször, mert a tanító van a gyermekekért s nem megfordítva;

3-szor, mert a gyermekek nem tudhatják, hogy hol van a főelemi iskola, mivel ilyen ma sem a törvény, sem senki mivel ember nem ismer, annál kevésbé a kis gyermekek, s mivel ilyen városunkban sincsen;

4-szer, mert a nevelés szabályaival ellenkezik s egészségi szempontokból is rég elítélt dolog, hogy félórai távolságra akár kellemes, akár kellemetlen időben a gyermekek járjanak a tiszteendő urhoz;

5-ször azért is, mert maga Kiss Gyula ur is föl-járt a községi iskolába 2 éven keresztül s csak most nem teszi ezt, a mikor önérdéke — fizetése hátrálékban léte miatt — előtérbe lépett. Hol van itt a hitbuzgóság?

Ha tehát Kiss Gy. ur ezek után sem fogja kötelességét tudni és tenni, nem gondolhatunk róla egyebet, mint hogy hitoktatói, lelkesi hivatását helytelenül fogja föl, s mint ilyet — legnagyobb sajnálatunkra — kénytelenek leszünk a legfelsőbb hatóságok figyelmébe ajánlani; mert gyermekeink vallásos oktatását tovább is elhanyagolni engedni nincs szándékunkban.

Egy katolikus szülő.

Különfélék.

— Áthelyezés. Dr. Sinkovics Aurél, városunk köztisztviselőben álló tehetséges ifju orvosa, ki eddig a közös hadseregben volt főorvos, áthelyeztetett a 24-ik honvéd-zászlóaljhoz hasonló minőségben. Egyelőre 3 havi próbaszolgálatra rendeltetett ki s aztán véglegesítettet fog. A honvédség egy kitérő tehetséges ifju orvost nyert benne.

— A kézdívásárhelyi játékokat műgyűjtemény a „Jó szív” javára folyó hó 6-án társasestélyt rendezett, mely azonban a rendező bizottság buzgólkodása daczára kevés közönséget tudott összehozni. De ha az anyagi eredmény nem mondható is fényesnek, annál nagyobb a szellemi siker, melyet egy a program, mint az ezt követő táncmulatság kivívott. Az estély fénypontját mindenestire Dr. Szacsavay Gyulánál urhölgy éneke képezte. Először népdal-egyveleget, másodsor a „Lili-kerengő”-t énekelte zenekísérettel. A hatás mindkét piésznél tökéletes volt. A közönség gyönyörrel hallgatta a tiszta, erőteljes, csengő hangot, mely iskolázottság tekintetében messze felül áll a dilettantismus színvonalán, s minden számmal tapsal, kihívással s a rokonszenven ezer külső jelével tüntetve ki a kedves énekesnőt, ki — mint társadalmi életünk új alakja — ezen alkalommal szerepelt először. Bizonyosan állíthatjuk, hogy Dr. Szacsavayné urhölgy teljesen megérdemli a hízegő „osalogany” címet, melyet a közönség neki hire után előlegezett. Vajha még többször is megszerezne nekünk azon műelvet, melyben a „Jó szív” estélyén részesített. A műsor más két pontját Dobay János felolvasása és Csizsár Sándor ur szavalata képezte. Az előbbi lapunk mai számában veszik olvasóink. Csizsár Sándor ur a „Szamár” című humoros költeményt szavalta szép hatással. Műsor után kitűnően sikerült táncestély volt, mely éjfélt után ért véget. Az estély jövedelme 53 ftt.

Felülírték: Özv. Cserey Jánosné 5 fttot, Bárd Szentkeresztty Stephanie 2 fttot, Benedek örnagy, Ponory S. elnök 1—1 ftt 20—20 krt, Csizsár J. 60 krt, Sinkovics Ottó 50 krt, Dr. Szini, ifj. Jakab István, Nagy Lajosné 40—40 krt, Sándor Kálmán, X. y., Tóth István, N. N., Dr. S. Aurél, Barthos Károly, ifj. Benkő István, ifj. Jancsó Mózes, Papp János, Szabó Mózesné, ifj. Nagy József, Erdős, N. N. 20—20 krt.

— A trónörökös Görgényben. Rudolf trónörökös, a walesi herceg, Ottó és Frigyes főhercegek, valamint a vadász-társaság többi tagjai okt. 8-án reggel 7 óra 48 perczkor Szász-Régenbe érkeztek, hol a magas vendégeket a nagy közönség lelkesült éljen-riadallal fogadta. A radnóthfai udvari pavilonnál a trónörökös, br. Kemény Kálmán főispánnal élükön, számos főur várta, kiket ő fensége a walesi hercegnek bemutatott; ezután Kemény br. főispántól tudakozódott a vadállomány milyensége felől. Kemény főispán sajnálattal tudatta a trónörökösrel a vadnyomozóknak a vadállomány kedvezőtlen voltáról tett jelentését. Ezután a trónörökös a walesi hercegrez Teleky gróf fogatán lelkes éljenzések közt Görgénybe hajtatott. Itt a kastélyban a társaság megreggelizett, majd összegyűlt a kastély udvarában, hol élénk társalgás folyt. Különösen Frigyes és Ottó főhercegek nagy érdeklődéssel és szívélyességgel társalogtak

főurainkkal. E közben a braganzai herceg is megérkezett s az egész társaság a vadászterületre indult. A vadászat az első napon eredménytelen volt.

— Időjárásunk. A hét gyönyörű napokkal kedveskedett. A folytonos déli légáramlat csaknem nyári hőséget hozott. Szerdán reggel alkalmunk nyílt egy ritkán előforduló természeti tűneményben gyönyörködni. Mig a keleti égbolton fényesen emelkedett fel a nap, addig délről sűrű sötét felhő nyomult előre. Reggel fél nyolcz órakor s z o n y u villámlások és mennydörgés között megindult a zápor s napsütés mellett kaptunk egy olyan égháborút, minő még ez évben nem volt. A viharfelhők lassanként elfőttek az egész eget s véget vetettek a ritka szép tűneménynek.

— Fillérestély. A kézdívásárhelyi jólékony nőegyesület f. hó 13-án fillérestélyt rendez. Háziaszonyok: Csiky Józsefné és Nagy Lajosné. Házikisasszony: Nagy Ida. Fillérlovag: Benkő István. Műsor: Szaval Gyárfás Borcsa. Énekel Pál Venczel, hegedűvel kíséri Csizsár Sándor. Belépti díj 20 kr. Zenedíj a tánczos uraktól 50 kr. Kezdeté fél 8 órakor.

— Halálozás. Csikosekefalvi Fodor Dávid, Csik-megye törvényhatósági bizottságának évek során át részint választott, részint virilis tagja, köztisztviselő és becsülésben álló birtokos, 60 éves korában folyó évi okt. hó 4-én d. u. 6 és fél órakor hagymázban rövid szenvedés után elhunyt. Temetése 6-án volt közrészvét mellett.

— Talált tárgyak. A rendőrségnél következő talált tárgyak vannak letéve: 1. Egy kis nyakék, (acél-kereszt) mely a „Jó szív” estélye után találtatott a tánczeremben. 2. Egy rézkarikába fűzött kulcs-csomó. Igazolt tulajdonosai átvehetik.

— Kivégzés. Szimics Jánost, a trieszti rabló-gyilkost, Budapesten kivégezték. Pénteken reggel olvasták fel előtte a kir. kuria ítéletét, mely a halálos ítéletet helybenhagyja, s ő Felsége legfelsőbb elhatározását, melyben megengedi, hogy a kivégzés megtörténjék. Ugyanakkor Szimicsnek tudtára adták, hogy szombaton reggel meg kell halnia. A rablógyilkos nyugodtan vette tudomásul az ítéletet. Snyugodt, mondhatni közönyös magaviseletet tanusított egészen utolsó percéig. Jó étvágygyal evett és sokat cigarettázott. A mellé rendelt lelkész sokkal izgatottabb volt, mint ő. Szombaton reggel nagyszámú közönség jelenlétében Kozarek hajtotta végre a halálos ítéletet s ezzel a bűnös elvette méltó büntetését.

Hirdetményes levelező-lapok.

Hirdetményes levelező-lapok forgalomba hozatala tárgyában a közmunka- és közlekedési miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki:

Azon czélból, hogy hazai iparosaink, gyárosaink és kereskedőink a postai levelező-lapokat is felhasználhassák üzleti hirdetményeiknek minél szélesebb körben leendő terjesztése érdekében, elhatároztam, hogy „Hirdetményes levelező-lapokat” léptetek életbe, melyek az alábbi részletes határozmányok szerint fognak kiállíttatni s a posta- és távirdevitalok, nemkülönbön a franco-jegy-árusítók útján forgalomba hozatni.

1. Az, a ki „Hirdetményes levelező-lapokat” kíván forgalomba hozatni, ez iránt a közmunka- és közlekedésügyi magyar királyi miniszterhez tartozik folyamodni. A kérvényben megjelölendő: a) a megrendelő fél neve és lakása; b) a közléstendő hirdetmények pontos szövege; c) forgalomba hozandó levelező-lapok mennyisége;

2. A közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter fentartja magának a jogot, hogy a kért hirdetményes levelező-lapok kiállítását engedélyezze, vagy a kérelem teljesítését megtagadja. Ha a miniszter valamely folyamodó által kérelmezett hirdetményes levelező-lapok kiállítását és forgalomba hozatalát engedélyezné, folyomódó erről külön e czélra szánt s folyó számmal ellátott hivatalos kiadvánnyal fog értesíttetni. Ezen hivatalos kiadvány az engedély megadásáról szóló értesítésen s a teljesítendő fizetésekre vonatkozó utasításon kívül a következő adatokat tartalmazza: a) a megrendelő fél nevét és lakását; b) a megrendelt hirdetményes levelező-lapok mennyiségét (betűkkel is kiírva); c) a bejelentett s helybenhagyott hirdetmények szövegét; s végül: d) a lerovandó bélyegátalány összegét, a megrendelt, illetve engedélyezett hirdetményes levelező-lapok arányában kiszámítva. Ilyen hivatalos kiadvány minden folyamodónak, kinek megrendelése figyelembe vétetik, két példányban fog kiadtni, s azok vétele után a folyamodó, mindennek előtt a posta útján elarusítandó hirdetményes levelező-lapok rendes jövedélti árát, vagyis darabonként két (2) krajczárt tartozik az értesítésben megjelölt posta- és távirdevitalok pénztárnál lefizetni, ennek megtörténte után pedig a jelzett hivatalos kiadvány mindkét példányát a budapesti fővárosi m. kir. pénzügyi igazgatóságnál, a bélyegátalány előírása és lerovása czéljából be-

mutatni tartozik. A nevezett m. kir. pénzügyi igazgatóság a nála bemutandó hivatalos kiadványoknak hozzá szóló egyik példányára rávezeti a fizetendő bélyegátalány bevételezése iránti meghagyást s kiadja azt a m. kir. állampénztárnak (IX. Vámbáz), hol a vállalkozó által a fizetés nyomban teljesítendő. Az állampénztár ezen, a bevételezési meghagyással ellátott kiadványt, mint pénztári okmányt, visszatartja, a folyamodónak szóló kiadványon pedig a teljesített fizetést nyugtázza s azt a félnek kiszolgáltatja.

3. A bélyegilleték a m. kir. pénzügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök ur által mérsékelt átalányképen minden egyezer darab — legfeljebb nyolcz azonos szövegű hirdteményt tartalmazó levelező-lap után — tíz forintban állapított meg.

4. Ha vállalkozó úgy a megrendelt hirdteményes levelező lapok jövedéki árának, valamint az azokért kiszabott bélyegilletékek befizetését teljesítette, az ezekről szóló szabályszerű nyugtákat a közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszternél bemutatni tartozik, minek megtörténte után a levelező-lapok a m. kir. államnyomdánál megrendelhetni, s azután forgalomba hozatni fognak. A 2. pontban megállapított fizetések teljesítése előtt a levelező-lapok nem állíthatnak ki; továbbá egy és ugyanazonos szövegű hirdteményes levelező lapból 50,000 példánynál kevesebb nem állíthat ki, s a kevesebb megrendelést tartalmazó kérvények el fognak utasítani.

5. A hirdteményes levelező-lapok darabonként egy-egy krajczárért fognak a posta- és távirdahivatalok és a franco-jegy árusítók útján elárússítani.

6. A m. kir. posta- és távirdahivatalok a hirdteményes levelező-lapokat 100—100 darabot tartalmazó csomagokban a franco-jegyek módjára rendelik meg és azokról ugyanazon módon számolnak, mint a franco-jegyekről.

7. A posta- és távirda-igazgatósági pénztárak az államnyomdánál, a kir. posta- és távirdahivatalok pedig az előttes igazgatósági pénztár értékjegy-raktaránál annak idején a hirdteményes levelező-lapokból megfelelő készletet rendelni kötelesek.

8. A hirdtemények a levelező-lap írásbeli közleményekre szánt oldalának csakis egyharmad részét tölthetik be, a többi helynek írásbeli közleményekre kell fennmaradni.

9. Jelen rendelet a közzététel napján lép hatályba.
Budapest, 1888. október hó 3-án.

Baross, s. k.

186-ik közlemény

a háromszékmegei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára Hatolyka község lakosai által tett szives adakozásokról.

Kanabé József 2 kr, Mátis Sándor 4 kr, Várda Ferencz 5 kr, Kis János, Kaján István, Ferencz István, György András, Fekete Károly, Finta Mihály 2—2 l., Pakó Albert, Bakk Teréz, György Ferencz, ifj. Mátis Ferencz, Mátis Imre, Papp Sándor, id. Finta János, ifj. Finta János, Paka Elek, Várda József, Pakó József 1—1 lit., Papp János 10 liter, Pappó János 8 liler, Finta András 4 liter rozs, Pap Imre 2 kr, Bartha Lajosné 10 kr, Kaján Dénes, Pakó István, Kadi György, Nagy Mihály, Kovács Mózes, Pál István, Nani József 1—1 liter, Pap Pál, Pakuj Istvánné, Páll Dénes, György Sándorné 2—2 liter rozs, Orbán Domokos, Pap Sándor 2—2 lit. árpa.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1888.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.
Vajna Károly,
jegyző.

A kézdivásárhelyi „Rudolf” kórházról.

Szeptemberhavi gondnoki jelentés.

A magyar szent korona országai veres kereszt egylete központi szivélyes segélyezése mellett fennálló kézdivásárhelyi „Rudolf” kórházra vonatkozó szept.-havi gondnoki jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjeszteni:

Szept. hó végével Baló László számvevő ur a kórháznál levő ellenőrzési könyveket számba véve, lezárta s azokból a következők eredmények tüntek ki:

A szept. havában elfogyasztott zsiradék, főzelék és zöldségek értéke, folyó ár szerint számítva 4 frt 48 kr, a pénztárba utaltatott.

Aug. haváról ápolás alatt maradt 8 férfi, 3 nő, összesen 11 beteg.

Szept. hóban felvételtett 12 férfi, 7 nő, összesen 19 beteg. Ápolatott összesen 20 férfi, 10 nő, együtt 30 beteg.

Ezen beteg-létszámból elbocsátott gyógyul-

va férfi 10, nő 4, összesen 14, javulva férfi 1, nő 2, összesen 2.

Meghalt 1 férfi.

Egész fogyatéék: 12 férfi, 6 nő, összesen 18.

Okt. hóra ápolásra maradt férfi 8, nő 4, összesen 12.

Szept. hóban volt ápolási nap 357, a 50 kr = 178 frt 50 kr.

Kovács Károly pénztáros ur havi forgalmi kimutatása.

Bevételek:

Pénzmaradvány a múlt hóról . . .	174 frt 04 kr.
Ápolási díjból	236 frt — kr.
Külön rendelvénny	2 frt — kr.
Spiczter Jakabtól kórházi szerekért . . .	2 frt 50 kr.
A hó folytatán elfogyasztott termé- nyek értéke	4 frt 48 kr.
Pénzmaradvány a hó végén	80 frt 74 kr.
Összesen 499 frt 76 kr.	

Kiadások:

Wertán testvérek számlája	— frt 50 kr.
Kórházi aprólékos kiadásokra	15 frt — kr.
Keserő Györgynek egy öl fáért	6 frt 27 kr.
Bajka M. 2 m.	12 frt 87 kr.
Nagy Pálnak 3 hecto buzáért	14 frt 47 kr.
Schneidlei J. N. számlája	129 frt 06 kr.
Szöcs József ur számlája	2 frt 15 kr.
Kalán Jánosnak 2 öl fáért	12 frt 67 kr.
László Ferencznek 6 hecto buzáért . . .	30 frt 73 kr.
Szigeti Marinak félhavi illeték	2 frt 76 kr.
Opra J.-né és társának meszelésért . . .	9 frt — kr.
Sarkány Gyuláné utazási költsége . . .	19 frt 17 kr.
Solyom Ferencz urnak 8 h. buzáért . . .	36 frt 93 kr.
Marti Jánosnak 2 hecto buzáért	9 frt 07 kr.
Mihály Antalnak 2 hecto buzáért	9 frt 07 kr.
Réthi Mihálynak 1 öl tűzfáért	6 frt 07 kr.
Mátyás M.-nak 1 és fél h. kukoricza . .	5 frt 07 kr.
Kórházi aprólékos kiadásokra	10 frt — kr.
Német Jánosnak 6 és fél h. buzáért . . .	26 frt 13 kr.
Erdő Bálintnak 11 darab cserépért . . .	1 frt 90 kr.
Kovács Simonnak 1 sertésért	8 frt 07 kr.
Máthé Istvánnak 5 kalangya zsupért . .	2 frt — kr.
Sarkány Gyuláné főap.-nő 1/2 h. fiz. . .	8 frt 81 kr.
Benczur Judit főápolónő havi illetm. . .	17 frt 88 kr.
Aczél Mari segéd-ápolónő fizetése . . .	7 frt 52 kr.
Szolga és szolgáló fizetésébe	12 frt — kr.
Hus árába	27 frt 42 kr.
Tej árába	12 frt — kr.
Fűszernemű	14 frt 14 kr.
Dr. Sinkovics Ignác ur fizetése	100 frt — kr.
Jancsó Géza urnak gyógyszeréért . . .	31 frt 81 kr.
Hó folytatán elfogyasztott termé- nyekért	4 frt 48 kr.
Molnár Józsiás ur számlájára	9 frt 84 kr.
Összesen 499 frt 76 kr.	

Az előfordult betegségek nemeiről az orvosi jelentés fog felvilágosítással szolgálni.

Tisztelt választmány! E hó folyamán is a gondos ápolás eredményezte azt, hogy 17 beteg bocsátott ki ápolás alól.

Kórházunkban annyi változás történt, hogy

Benczur Judit főápolónő betegsége miatt a vidékről egy segéd-ápolónő, Szigeti Mari, félhóra behivatott segédkezni; azalatt Sarkány Gyuláné szabadságoltatása után visszaérkezvén, az ápolás vezetését átvette. Szigeti Mari azonnal elbocsátott, mert a beteg-létszám nem igényel annyi ápolónőt. Kórházunkban rend, tisztaság és pontosság van mindig; ezért kórházunkat az érdekeltek figyelmébe ajánlom.

Mely jelentésem után tisztelettel maradtam

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. okt. 4.

Szöcs József
polgármester,
kórházi gondnok.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Hirdetés.

Alólírott van szerencsém a t. közönséggel tudatni, hogy elvállalok minden **pipere (masamod) munkákat** divatszertű elkészítésre, átalakításra és kitakarításra. Lakásom a mézpiacson a város házában van.

A t. közönség becses pártfogásába magamat ajánlom.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. okt. 9.

PIBLINGER TEKLA.

Ad. 428. és 429. ár.
ex 1888.

Árverési hirdetemény.

Kézdi-Vásárhely város árvaszéke ezennel közhírré teszi, hogy kiskoru Turóczi Ilka, Vilma, Mária, Ida és Róának a kézdivásárhely-kantai 75. sz. tjkvben A + 1879. hr. sz. a. bejegyezve levő bolthelyiségük **1888. év december hava 15-ik napján d. e. 10 órakor** a helyszínen a legtöbbet ígérőnek készpénz lefizetése mellett örök áron el fog adatni; kikiáltási ár 1800 frt; bánatpénz ennek 10%-a.

Miről vásárolni szándékozik ezennel értesíttetnek azon kijelentéssel, hogy az árverési feltételeket az árvaszéknél a rendes hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetik.

Kézdi-Vásárhely város árvaszékének 1888. október 1-én tartott üléséből.

Szöcs József,
ár.-sz. elnök.

Ó v á s ! !

Miután az utóbbi időben a borvizek elárusításánál nagy-mennyiségű csempészett vizekkel visszaélések történnek, ebből kifolyólag van szerencsénk a t. fogyasztó közönség érdekeiben nyilvánosságra hozni, jó indulattal értesítvén, hogy a kászonyjakabfalvi mélt. Balázsi Lajos ur kizárólagos tulajdonát képező borvizet f. évi október 15-től nem szurokkal, hanem a dugaszra ragasztott „KÁSZONI FŐKUT” feliratu kerek papirczédulákkal látandjuk el, mely körülményt a n. é. közönségnek szives figyelmébe ajánlja

hazafias tisztelettel

A FELÜGYELŐSÉG.

A fennirt valódi borviz kapható nagyban és kicsinyben Kézdi-Vásárhelyt Fejér János raktárosunknál.

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.